

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptiste Mantuani Bucolica// seu Adulescentia in decem
aeglogas diuisa//**

Baptista <Mantuanus>

Hagnoiae, 1517

VD16 S 7197

De Continentia Sensuum

urn:nbn:de:bvb:12-bsb00004847-4

DE VITA BEATA

erum uitupero, in qua dum Plinius secundus esset, dicebat se nihil audire quod audiuisse, nihil uidere quod uidisse pœnituisse, uerū paulo periculosisse esse affirmo, & nisi perfectis uiris appetenda, nā sis solus uelis quicq̄ turpe facere nemine uereberis, si cecideris nō est qui te subleuet. In coenobio autem & quem uerearis, & qui tibi sit adiumento ne cadas, & qui deniq̄ subleuet si cecideris semper habere poteris, unde Hiero. uere beatæ uitæ compos dicere solebat, fūniculum triplicē tardius rumpi. ADRI. Habes ne de gentiliū historiis quicq̄ quod proposito nostro de silentio congruat? GL. Habeo multa q̄ narrare possem, sed p̄clarum istud Xenocratis in primis habeo. Is cum forte semel in multitudine iuuenum esset, qui uitas aliorum moresq̄ carperent solus tacebat nec uerbum quidem expressit, & percontanti cuidam cur tam diu taceret. R̄ndit se p̄cennuisse aliquā dixisse, tacuisse uero nunq̄. Iste uero cū nostris (de quibus supra mentionem feci) rite concordat, q̄ i cīco taciturnitatē tanto studio obseruabant, quia intelligebant & cœlū sine castitate, & castitatem sine silentio comparari non posse. Hi em̄ q̄ recta intelligentia gubernantur, hi profecto habitū sunt digni qui cœlū colerent, q̄a mundi ab oī terrena labe repertisunt. Imponendus igitur ori nostro quidam modus ne quicq̄ plusq̄ sit necesse loquamur.

DE CONTINENTIA SENSUVM

Castitatis firmissimū munimen est, exteriores cohibere sensus. Nam quicq̄ oculi uident, quicq̄d aures capiunt, quicq̄d manus cætericq̄ sensus accipiunt, confessim cordi tanq̄ omnium principiū nunciant, in quo omnis nostra reposita salus, quare propheta de p̄cabatur dicens. Auerte oculos ne videant uanitatem. Timebat enim ne si oculi aliqd uani conspexissent & intrinsecus attulissent, mens ipsa macularetur, quā decet esse niue candidiorem. Et q̄a quincq̄ sunt sensus, longum esset unumquē tractare, sed quæcunq̄ de uno horum dicētur, eadem de cæteris dici intelligat, quiequid de uisu tactuq̄ dicemus, de auditu pariter & odore & sapore percipias. Conuenit igitur uisum auditum & tactū & cæteros prudenter & cū uirtute gubernari, qui nobis a deo concessi sunt, ut diuina audiamus & uideamus, & ut uisa & audita in secessu mētis arcano reponamus, & seposita non tanq̄ mortua teneamus, sed ut diligenter operemur & si forte quē uideris ignorātē, debebis eum docere q̄ sciuieris. Nam ut inquit Augustinus, Si noueris aliquid nec uelis id alicui monstrare, nondum cognoscis quo pacto cognoscendum est. Nihil audiēdum est nisi quod iustum & sanctum sit, & immortalis dei laudem resonet. Non adhibenda sunt aures q̄busdam assentationum lenociniis, quibus maxime solent capi homines, dum se tñmodo extrinsecus inquirunt, & dum magis aliorum uerbis q̄ semetip̄is de se credunt. Si autem contigerit hoc p̄sto laudari, carmen illud Hora. memoria teneamus. Nec te decipient animi sub uulpe latentes. Et item illud Catulli. Nos alio mentes alio cōuertimus aures, Sed quid de odore dicās cum etiā in saty. Iuuena, delicatus & odoribus plenus iuuenis a meretrice reprehendatur ait enim illa. Vnde hæc spirant opobalsama collo. Dic age nec pudeat dominum monstrare tabernac. De tactu loquar nescio, non enim potest p̄e magni

Q. iii

F. BAPTISTA MANTVANVS

audire sceleris enarrari neque quicquam est quod magis animam coinquiet & inficiat. Nota est Archit Tarentini sententia, dicebant enim nihil fœdus, nihil periculosis mentibus humanis a natura datum quam voluptatem. Hinc reip. subuersiones, hinc tacita cum hoste colloquia, & omnia prava consilia profluere non mentiebat. Sunt igitur sensus omnes præcipua cura coercendi, per quos tanquam per fenestras ascendit mors ad animam. Nec præclarum illud Sophoclis exemplum silentio ptereundum puto, qui sciscitatus a quidam a uenere uteretur. Diu meliora uelint inquit, libenter enim istinc tamquam ab aliqua furiosa dominatione semper fugi, sed hic sapienter respondit, Xenocrates uero sapientius egit, nam dum propter continentiam sensuum apud omnes admirabiles esset, eius discipuli tentare uoluerunt, si talem in animo continentiam habere qualem monstrabat extrinsecus. Facto itaque splendido conuiuio & preceptorem suum conuocarunt, nec alia causa nisi ut rationis eius uires largis suasionibus & perorationibus opprimerent, quod ubi factum putauerant, in lecto strato molliter eum collocabant moxque Phianum scortum nobile in cubile introduxerunt, & solus cum sola relinquitur. Oratio fœdissimæ libidinis nobile propugnaculum, tunc quid tua possit uirtus explicasti. Percipite adulescentes, audite iuuenes, aures adhibete uiri & senes rationisque expertes. Vir multo uino madidus in molibus plumis cum meretrice iacet, remotis omnibus arbitris carnis incendia stimulant. Sed quia cognoscebat nihil peius, nihil turpius, & nihil quod ab immortalis deo gratius puniatur, nequaquam flectitur instar scopuli qui inter fluctus natura funditus, & undarum frequentium collisione uapulat, nec mouetur, inconcusus maneat & immobilis. ADRI. Mirae uirtutis hominem narrasti, quia ea constatia mihi fuisse uidetur, quæ etiam in martyre posset admirari. GIGO. Potest etiam Periclis exemplum prædictis adiungi, qui Sophoclae collegæ suo poetæ tragico ingenio pueri prætereuntis formam laudanti increpans dixit, hominis manus non solum a pecuniis lucro, sed etiam a libidinoso oculos aspectu continentem esse debere. Quid tibi Spurinam commemorem, qui non solum sensus continuit, sed etiam ne forma sua posset alicui sensus imprudenter gubernantem nocere prouidit. Dum enim intelligeret eximum decorem suum tanquam libidinis instrumentum multis obesse, correpto cultro nares, labia, supercilium, mentum genasque recidit, qui quia paganus & gentilis erat, maiore admiratione prosequens est. Studeamus igitur fortis inuestigando animi robore sensus nostros sic continere, ut per eos nil nisi quod nobis immortalis uitæ spem repromittat exercamus. Veniendum nunc est ad premii futuri confyderationem.

DE PREMII FUTVRI CONSYDE

ratione.

Evidem fili Adriane libidinis continentia non parum laboris & sudoris praefere ferre uidetur, præsertim in adulescente, quam rem animaduertentes ille rerum conditor immortalis deus magnitudinem laboris copiosa mercede penauit. Sed quo grauior est labor, tanto maius est premium. Fortiori militi & periculosiora in belli feroce pertulerit, præcipuo quidam præter ceteros coro